

20
gr.

Krajanenské listy

Lidový týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

ROČNÍK I.

Redakce a administrace: Luck, Włodzimierska 66a. (skrz. poczt. 121.)

ČÍSLO 31.

Jsme „hospodářskou mocí“ Volyně. Podivní političtí pedagogové.

Josef V. Rejzek.

V posledních měsících bylo oslavováno na různých místech Volyně jubileum patnáctiletého trvání organizace OTKR (Okreęgowe Towarzystwo Kółek Rolniczych na Wołyniu), která nepochybně se velmi zasloužila o rozkvět zemědělství na Volyni. Toho si také povšiml i veliký list „Kurjer Poranny“ a v čís. z 24. července ze všeho vyvodil velmi zajímavou definici, tím zajímavější, že jsme se do ní dostali i my, volyňští Češi.

Zmíněný list, navazující na jubileum OTKR, přiznává ovšem zásluhy této organizace, ale nepokrytě dává najevo, že by se její práce měla jaksi zreorganizovat, jinak praktikovat, nebo lépe, jde-li o přesnost této definice, měla by tato práce dostat národnostně-politický náter. To prý proto, aby mohly být činěny rozdíly mezi rolníkem-Polákem a mezi ostatními rolníky jinonárodními, poněvadž prý byli ti první až dosud zanedbáváni a nyní jsou se všim pozadu. „Kurjer Poranny“ pak přímo z toho obviňuje vedení této organizace a doslova píše: „Vinu na tomto stavu nepochybně nutno připsati řídicím orgánům volyňské samosprávy rolnické, které ve své politice až dosud opomíjely otázku národnostní, ba spíše menšinám ještě nadržovaly.“ — A na jiném místě v tomtéž článku čteme: „Po patnácti letech jsme svědky dobrého zorganizování zemědělství ukrajinského, neobyčejného povznesení hospodářské úrovně německých kolonistů a vyšnutí se na čelo jako hospodářské moci českých kolonistů. Zato drobní polští zemědělci jsou i nadále nezorganizováni a jsou pod úrovní ostatních.“

Tak, tady to máme, najednou z nás „Kurjer Poranny“ učinil hospodářskou moc Volyně a tím i menšinu, která v čase trvání OTKR učinila a činí největší pokrok, jež si snad k tomu všemu vykoupila za cenu zao-

stalosti zemědělce polské národnosti. Nezdá se to být nějak nápadně prošípkováno jistou tendencí? Nejde tu o žádné podezřívání, ale je zvláštní, že si jmenovaný list nedovolil spíše výtka k těm zaostalým rolníkům, kteří snad také náhodou mohou nésti na onom jejich hospodářském stavu nějakou vinu — třeba že projevíli málo porozumění pro všechny ty hospodářské zovoty, kterými tolik let organizace OTKR bombardovala všechny volyňské zemědělce?

Nemůže nás zajímat zda si OTKR bude chtít dát vsugerovat změnu své dlouholeté vykoušené práce a zda-li také jsou jí rady podobných „politických pedagogů“ dost milé, ale chceme se především podívat jak to ve skutečnosti dopadá s tím naším zemědělským pokrokem, jak jej líčí „Kurjer Poranny“. Jsou to hoto-
vové záznaky — zatím co naše zemědělská úroveň v posledních letech se ocitá ve stadiu naprostého zkolmatění, upění, na jednu odněkud slyšíme takové „chvalořeči“. Kde k tomu ti páni přišli? Chceme je proto vyvésti z onoho bludného kruhu domněnek a říkám: pravý opak je pravdou — volyňští Češi jsou již řadu let na úpadku, zvláště zemědělském. Proč?

Prvá desetiletí po nastěhování (to tedy zde ještě OTKR nebylo, za nějž podle „Kurjera Poranneho“ činíme takový pokrok) naši předkové byli pro volyňské domorodé obyvatelstvo učiteli. Oni byli rozhodně prvními hospodářskými průkopníky zaostalé

Treboň.

Volyně. Však ještě žijí starí pamětníci, kterým se dosud nevyskoufily z hlav ty ohromné kontrasty, rozdíly, jaké tehdy tvořila kultura našich předků s kulturou dřívějších volyňských domorodců. — A dnes?

Rozhlédněme se po spolužijících jinonárodních obyvatelích a vezměme si za příklad třeba Ukrajince: dříve byl daleko

(Dokončení na str. 3.)

Ing. Alois Kncetek:

Kultura.

Za každou velikou myšlenkou, za každým světovým proudem, ať se nazývá socialismus, demokratismus nebo totalismus vždy stojí lidé, kteří jsou buď zlí nebo dobří; podle toho jaké mají srdce a charakter jsou výsledky. Jak smutný by byl život, kdyby v člověku nebylo něco vyššího. Jsou to ideály, snahy po dokonalosti a pravdě. Víme dobře, že svět bez mravní autority by byl nemožný, že lidstvo bez kultury postavilo by se na roveň dravé zvěři.

Kultura je nejsilnější a nejúčinnější zbraní malých i velikých národů, rodin a jednotlivců. Války se dnes nevyhrají jen převahou materiálu a zabitých strojů, ale povahou ducha a srdce, statečností, duchapřítomností, uvědoměním a odhodláním, zkrátka kulturou.

Jak bych to řekl spravedlivě, abych neublížil žádné straně? Snad tak: „U našich na Volyni dosud vidíme proud kulturního nezájmu odpovědných činitelů.“ Máme značnou řadu srdcí studených jako led, hostejných a vlašných — a těch citlivých, vřelých a opravdových tak málo, málo...

Podívejme se na kulturní a osvětové stánky. Z nich stojí naše česká matice na místě odpovědném, je baštou našeho bytí národního, pokladem zvuků drahé řeči mateřské. A vidíte iak živoří, jak namáhavě pracuje, aby mohla konati své povinnosti? Ruku na srdce a řekněte mi nyní, kolik je nás opravdu, co si na ni a její těžký úkol vzpomeneme?

Podívejme se na matiční kroužky. Plní vždy svoje vlastenecké povinnosti, nezavádně v nich časem nějaká liknavost či chladnost k ústředí?

Každá sebenepatrnější práce, každé slovo v čas promluvené je božím požehnáním pro náš kulturní stánek, plyne-li z dobrého srdce. Humanita, lidskost, povinnosti k celku lze vykonati

(Dokončení na str. 3.)

A. Pekuláš:

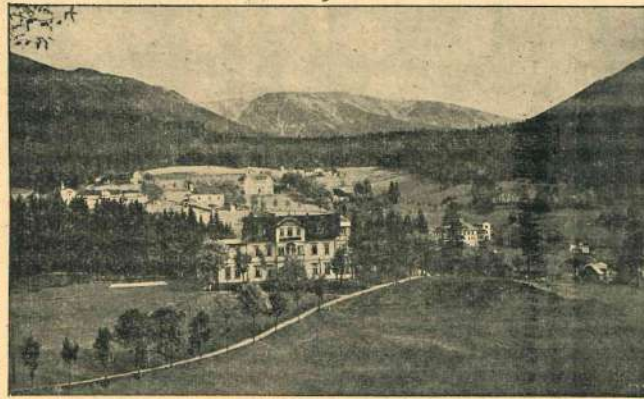
Nebudme sami proti sobě.

Panem redaktorem Rejkem započatá družstevnická akce je pro nás tak časová a důležitá, že není možno ponechat ji bez diskuse. Ovšem diskuse nám také prospěje jen tehdy, když po ní budou následovat činy. A hle, tu už jsme zase se všemi plány u konce. Dosud také je možno soudit, že tato výzva, toto družstevní zrno padlo na málo plodnou půdu. Či pouze jeho klíčivost tak dlouho trvá? Ale ať už tomu jest tak nebo jinak, je zapotřebí, aby se tato otázka častěji vyskytla na stránkách „K. L.“, neboť tím způsobem si myšlenku družstevnictví více osvojíme; poznáme tak cíle družstevní myšlenky a výhody, jaké přináší družstevnictví veškerému lidstvu.

Každému je známo, že když je třeba jen statek postaven na zdravém základě a je-li na něm práce zharmonisována spoluprací všech členů rodiny v tomto statku, pak takové hospodářství sílí, roste ve všech směrech. Tak to je i s naším hospodářstvím menšinovým. **Budeme-li pracovali každý na vlastní pěst, třeba i poctivě a dobře, budeme přece jenom vždycky slabí, přistoupíme-li však ku společné práci — a k tomu nám dopomůže jedině družstevnictví — pak budeme sílni nejen hospodářsky, ale i kulturně a národnostně, protože společnými silami, organizování budeme mít větší hlas.**

Naším heslem nechť je: **1. společná práce, 2. společný peněz a 3. společný duch**, neboť to vše vede k vítězství a pokroku. K realizaci těchto třech bodů by bylo záhodno utvořit nějaké úžší komitě, které by

pro tuto věc vypracovalo posíci redakci „Krajanských Lidových Listů“ a dalo jej k dispozici. Ta by pak vypsalala anke-

Sprindlerův mlýn. (ČSR.)

O z n á m e n í.

Při návštěvě X. Vsesokolského sletu delegát Matice p. J. Malinský z Lucka projednal u Domoviny zahraničních Čechoslováků v Praze, že letos na podzim může zmíněná Domovina umístiti na jednoroční rolnickou praxi na státních statcích v Československu a hlavně na Moravě asi 50 našich chlapců, počínaje od 1. září t. r.

Praxe bude nejen bezplatná, leč každému praktikantovi budou vypláceti 5.— Kč denně. Vzhledem k tomu, že podobná praxe pro náš zemědělský dorost bude velice užitečná doufáme, že chlapců se přihlásí mnohem více. Nebudeme-li moci všechny umístiti, kdo se praxe zúčastní rozhodnuto bude losováním. Prosíme, aby se přihlašovali opravdoví zájemci.

Přihlášky chlapců přijímá do 20. srpna Ústředí ČMS. v Lucku, jakož i místní odbory. Na praxi mohou se přihlašovat chlapci od 14 let. V seznamu uveďte jméno a příjmení chlapce, datum a místo narození, jména a přesnou adresu rodičů a státní příslušnost.

Upozorňujeme, že chlapci budou potřebovat zahraniční pasy a tudíž nechť si zavčas vystarají dovody osobisté potvrzené starostvem.

HLAVNÍ SPRÁVA ČESKÉ MATICE ŠKOLSKÉ
v POLSKU.

tu s příslušnými otázkami, podle nichž by krajané odpovídali, zda s realizací tohoto plánu souhlasí, anebo jak oni by si asi představovali takovou práci, eventuálně jak by ji pohlikali. To by tedy byl onen první krok do družstevního života.

Máme-li na mysli náš celek, pak jest nutno zorganizovati předem instituci peněžní, která by byla postavena v čelo všech družstev, čili že by tato instituce byla centrálou veškerého našeho družstevnictví. Přes tuto centrálu by pak musel přejít každý půd obilí našeho českého zemědělce, každý půd ovoce a všechny jiné produkty zemědělské, protože zcentralisovaná prodej vynesou vždycky více než prodej u překupníků, jimiž je náš venkov všude zaplaven a vykořisťován. Tedy shrnutě by to vypadalo asi takto: **Česká banka pro průmysl a obchod**, čili naše peníze by byly v oběhu pro náš užitek; výhodný odbyt našich výrobků a produktů ve velkém po dobrých cenách, zaměstnání české inteligence a dělnictva, koperační punkty, provise a jiné a jiné věci by se nacházely výhradně v našich českých rukou. Vše to si zajisté zaslouží trochu, anebo i těžké práce, poněvadž naši snahou musí především býti, abychom dospěli k zesílení průmyslu a k aktivitě v obchodě. Pak teprve budeme hospodářsky sílni.

Jedině takovým způsobem zamezíme jak hospodářskému tak i kulturnímu našemu úpadku. — Ovšem, že potřebujeme také svého vůdce, leč nikoliv vůdce politického — přednější (Dokončení na str. 4.)

Ve volné chvíli

Ing. Alois Knotek:

Naši na Pegasu.

(Skoro jako humoreska.)

Co dělati?

(Dokončení.)
Nastává porada. Odmluviti? Básník by na Pegasu zkoprnl. Snad by se mu dokonce i v hlavě pohnulo! Jaké neštěstí, jaká zodpovědnost! Dáti do listárny redakční, že básně jsou zralé pro koš, ach zase zde, list by ztratil vážného odběratele, který platí „až se seide-me!“ Vrátili verše k přepracování? Urazíte básnickou pýchu a hodnost. Předělávati je, k tomu nemá zase redaktor nadšení, ani čas. A nejlavnější, kdo by mu za to zaplatil? Předělávati básně, to znamená básnit na novol!

Básně se množí, denně jich přibývá. Docházejí vzteklé urgencye: „Což mne neuznáváte za volynského básníka? Chefredaktor už starostí nespi, vola na pomoc redaktora odpovědného, oba se radí, kombinují, počítají, vzdychají: Co si počneme? Musíme zešílet, utrápiti se v samých básních.
Nová pošta. Zase pět archů básní. Tak denně. Měsíc za měsícem. Co se to stalo? Či je tak dobře na Volyni, že každý mladý člověk básní?

Nic platno. Básně třeba přijímat i ukládati. Což kdyby se

po letech básník hlásil o svůj duševní plod? Ještě by si mohl něco myslet. Ačkoliv, známe to dobře, že nejlépe básní ti, kteří mají ve skříních staré ročníky Lumíra, Ruchu, Zlaté Prahy atd.

Nadaní básníci!

Volynská poesie hostí v sobě báječně bohatví myšlenek, starostí, tužeb z oboru hospodářství. Nic platno, básně se množí jako houby po dešti. — Musíme najmouti na Krásném ještě jednu místnost speciálně pro básně — ulehčují si chefredaktor „Krajanských Listů.“

r. c-a:

Stavím dům.

Rád vracím se do světa vzpomínání — Tam malý chlapec staví domky z písku až je jich řada nekonečná... A radosti mu dětské srdce skáče, že svými bezmocnými rukama utvořil celou vísku. Avšak když noční rosa padla na ni — tu chlapec pláče — neb z jeho práce za svítání zbyla hromádka písku...

Pak jako jinoch — jiné stavěl domy — Na ideálech kouzelného mládí vyrůstal duše velechrám a oltář lásky uprostřed se skvěl. Však přišel život — udeřily hromy a bouře děsná nelitosně řádí... Kde život byl — je nyní tam uvadlých květů rozspaný pel...

Běh žiti jde svou cestou dál — dnes jinoch se již mužem stall Na domků z písku zříceninách má vyrůst nyní stavba jiná, již základ stvořil život... — Nuž — Co na něm vybuduje Muž?

DOKU
DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

Jsmo „hospodářskou mocí“ Volyně.

Podivní političtí pedagogové.

(Dokončení ze str. 1.)

pod úrovní českého sedláka, dnes však jsou tyto dvě národnosti až příliš blízko sebe se svou kulturou a úrovní hospodářskou. A také nebude žádným přesazováním, když se řekne, že je na tom Ukrajinec v některých případech líp než Čech. — Český volyňský rolník činil pokrok a dělá jej i nyní, ne však s takovým tempem, intenzitou jako ukrajinský nebo jiný sedlák

Jaké podstatné příčiny jsou tohoto úpadku?

V popředí všeho je to otázka školství. Vidíme, jiné národnosti, žijící na Volyni taktéž v menšině, mají své vysoké školy, různé ústavy a t. p., zatím co my se musíme spokojit 13 soukromými matičními školami, z nichž jsou nejvyšší dvě sedmiletky. Kde tedy dojíti onoho životního pramene — vědy? — Je proto nejvyšší čas, aby se těmto nedostatkům

Kultura.

(Dokončení ze str. 1.)

jenom srdcem.

Vzpomeňte na mistra Jana Husa. Proč se stal nám všem tak drahým? Nebylo to ani jeho učení, ani jeho mluvnice, ani dekret kutnohorský, ale bylo to veliké, pokorné a hrdinné srdce, které se dalo mučiči pro pravdu boží. To svoje srdce dal celé Bohu a národu. Čekejte na rozsudek smrti nemyslel na sebe ani chvíli, ale psal list věrným Čechům a tak je napomíná: „Také vás prosím, abyste se milovali a pravdy každému přáli!“ Heslem za pravdu stvořil novou dobu, nalezl nového člověka, který odmítá znásilňování svědomí, rozumu a vůle! **Organizujeme lásku pro cíl a dobro naší Matice školské, dávejme na oltář její třeba malou obět, ale častěji. A všichni! Do jednoho!** Dále mám na mysli „Krajan-ské Listy“. Jsou slovem tištěným pro nás v jazyku mateřském. Cítí s námi, vychovávají nás pro budoucnost. Je to týdeník náš, proto nutno mu důvěrovati, spoléhati na jeho pokyny, rady, — ale na druhé straně ho podporovati odebráním a předplácením. Nemyslete, že se ti dva naši krajané sešli, aby dělali redaktoři pro zápravu! Oni se obětují celku, pracují vytrvale a snaží se, aby se list reprezentoval, obsahem stál na úrovni kultury české na Volyni a mohl se ukázati dále na forum ciziny. Je tedy mravní povinností naší, abychom si list udrželi na výši doby. Samozřejmě, že k je-

a podle toho se také pravděpodobně dočkáme doby, kdy budeme našim jinonárodním spoluobyvatelům tím, čím oni byli před lety našim předkům — budeme se od nich přiučovat. To proto, že ač se kulturně a hospodářsky povznášíme, na druhé straně vedle temperamentnějšího vývoje našich spoluobyvatelů klesáme.

především, zvláště když slyšíme takové výstražné hlasy a la „Kurjer Poranny“. Jelikož jsme jako česká menšina v Polsku zastoupeni převážně rolnickým lidem, velice by zde prospěla hospodářská škola. Bez té se už nebudeme moci dlouho obejít — ztratili bychom se ve víru dnešního kulturního a hospodářského zápolení. Ale až se jednou přeci jenom rozhodneme pro onu hospodářskou školu, nepřejde zase do toho něco, co by zmařilo naše plány? Doufejme, že se nic takového nestane!

A tak nyní ještě opakujeme: Panové, podívejte se dříve na naši minulost a potom dělejte závěry. Kdo hádá často se zmýlí. A také je nepřitelem státu ten, kdo onomu státu přál spíše národ žebřáků a práce neschopných individuí, než lid v práci dobře vyzkoušený, loyální a snažící se dojíti vlastním blahobytem k blahobytu státu, který je jeho domovem.

ho vydáváním jsou potřebné slušné obnosy na papír, tisk, místnosti, personál atd. Naši krajané na Volyni nemají svého tiskového fondu, proto je povinností všech nás, kteří list odeberáme, abychom zaslali včas předplatné a nenechali se upomínati.

Na svých cestách po Volyni přišel jsem k bohatému našinci. Ptám se: „Kde máte Krajan-ské Listy. Odeberáte je?“

— Tak, chodil po několik let „Hlas Volyně“, nyní zase „Krajan-ské Listy“. Někde jsou tam v kuchyni. To víte, já to nečtu, nemám času a potom se do něčeho nemíchám! —

— A zasíláte předplatné. —

— Ani nevím, musím se zepřítati ženy. —

Tak, tak. Redaktoři čekají, vytloukají klín klínem, trpělivě sténají a náš bohatý pantáta ničeho neví...

Také „kultura“!

Vladimír Lesner:

Co vlastně chceme?

Již v několika číslech „K. L.“ shledáváme se s články, v nichž pisatelé volají po sjednocení naší české menšiny na Volyni a v Polsku. Myslenka krásná! Upříti se nedá, že této svornosti, sjednocení mezi námi je málo. Je, věru, za 5 minut dvanáct! Dnes více než kdy jindy jest nám té jednoty třeba. A prozatím co se mezi námi děje? Každý žádá něco jiného, ba horší je, že nezná ani co jest možné a co nemožné, jen když ukáže, že může o něco žádati, o č jiný ještě nezavádal.

Rádi mluvíme, tvoříme projekty, ale nikomu snad nezáleží na jejich realizaci.

Tak o valné hromadě 6. III. 1938 usnesli jsme se, aby se odebrala, dokonce již zvolena, delegace k p. vojvodovi, aby ho informovala o našich potřebách. Neměla-li by tato delegace úspěchu u vojvodovy, měla se odebrati do Varšavy, aby si vyjednala slyšení u ministerského předsedy.

Co se v té věci podniklo? Nic. A dle mého mínění jest doba velice vhodná, ba přímo jedinečná. V ČSR. projednává se statut menšinový. Nemůžeme-li my žádati o nějaké výsady, jsme úplně o-

právněni žádati o snesitelné podmínky k našemu národnému vývoji. Vždyt nemáme dostatek škol obecných, nemluvě již o středních a odborných. I laik pochopí, že tento stav věci neprospěje našemu národnému vývoji. Nebyly by takové požadavky žádnými buřičtími, vždyt jsme a chceme zůstati loyálními příslušníky státu, ale máme právo žádati o právo ke existenci!

Pánové, delegát! Hlavu vzhůru, jednejte, aby vám budoucnost nemohla vytýkati, že jste nesplnili přijatých závazků! Ale i my musíme si jasně uvědomit co máme chtít, abychom byli živým dokladem žádosti přednesené našimi delegáty.

Tak již delší dobu na každé valné hromadě ČMS. voláme po chlapecké rolnické škole. Každý, kdo se zúčastnil valné hromady v jakýmž potížím finančními zápoli Matice a ani dobrovolné zdanění nás všech nestačilo by na udržování této školy a tu zase slyšme hlas „jedné z tří“, neb jak tvrdí „jedné z tisíců“: „Postavte nám divčí rolnickou školu!“ Pomyslel si někdo na to neopatrně slůvko: zač? Ovšem, každý z nás by s radostí uvítal ty školy obě, ale jest zapotřebí uvážovat o finančních a jiných potížích, o nichž napíšeme příště. Prozatím si musíme uvědomiti, že na vydávání těchto škol bychom nestačili. Odkud má přijít pomoc? Jen na sebe spoležme. Hledaje cesty k sesílení hmotnému, abychom mohli něco podobného podniknouti.

Hledáme vůdce. Těžko býti vůdcem tam, kde každou chvíli ten vůdce může býti překvapen novým, někdy nemožným požadavkem. Af je to kdokoliv nikdy se neujme vedení roztržité skupiny, která si neuvědomuje k čemu spěje. Leda diktátov. My jsme ale Čechoslováci s věkovými tradicemi demokratickými a žádné diktátorské „vopíčky“ by se nám neblbili a ani by nám třeba nevyhovovali. Usmádneme vůdci cestu. Dopomůžeme mu v jeho práci. Sjednotíme se a uvědomme si co vlastně chceme.

Oznámení.

Volyňská chmelařská společnost v Dubně pořádá dne 28. srpna t. r. o 9. hod. ranní Valnou schůzi. Tohoto dne bude pořádána o 15. hod. konference kupců a exportérů volyňského chmele. Obě schůze budou konány v Dubně, v místnosti okresního úřadu (Zámek). Prosíme všechny pěstitele chmele o laskavou účast.

Denní pořádek:

1. Čtení protokolu z minulé schůze
2. Smlouvy koupě — prodeje.
3. Fond na zlepšení produkce chmele.
4. Chmelařský trh.
5. Komise záznamů cen chmele.
6. Volné návrhy.

Dubno, dne 8. srpna 1938 r.

Předseda: Z Rusjecki.

Ing. Alois Knotek:

Otázka našeho vůdce.

II.

Nemáme ani ponětí kolik výborných lidí a charakterů se u nás skrývá ve stínu a jen náhoda je odkryje. Za náhodu možno považovati moji maličkost, která všude vejde, aby sbírala materiál pro historii na účet od jejich usazování až do dnešní doby.

Slunce páli jako v kovářské výhni. Je poleďné. Vejdou do stavení. Celá rodina u oběda. Starý hospodář, dcera provdaná za učitele, ještě několik menších dětí a panimáma. A času tak málo, že v plněm proudu. Všichni pracují až se jim pot s čela leje!

— Odpusťte, jen tak na chvíli, — praví hospodář a usedá. Mluví se o aktuální otázce našeho vůdce volyňských Čechů a náš pantáta beze vsí přípravy pronáší docela zřetelně. — Takový člověk je nutný, musí řídit naše osudy, vzdělávati náš vlastenecký cit, charakter a vůli, zkrátka tvořiti na Volyni mezi námi novou epochu. Shromážďovati okolo sebe lidi třeba duchem o moho silnější a zapáhnouti je do svého vozul! Must to býti člověk hluboký jako oceán a měkký jako sen, nesmí žluč a nervy své okovati besemerskou ocelí! Hlas jeho musí býti slyšitelný po celé Volyni a po celém Polsku, kde našinci žijí. Věřte tomu, že takový člověk se nerodí denně.

Myslím, že je třeba takového hledati, zamílovati si ho, obrátiti se k němu ve všech případech jak otci. — A už pantáta odchází, už ho práce volá, už se s námi loučí.

Nemohu jinak nežli učiniti takovému probudilému našinci hlubokou poklonu a poděkovat za významná slova

Opřavdu! Nebude to tak snadné, abychom si vyvolili vůdce, který by všem

vyhovoval a všemu rozuměl, co se od něho žádati bude. Leda, že bychom našli „nadčlověka“. Kdo by chtěl přeměnití našince na jiné kopyto, musel by je předělati. Charakter se rodí s národem! Musíme podlehati vůdci a nikoliv obráceně. Představme si jen, co na něho čeká práce zodpovědné, vážné, která netrpí odkladů. Chceme-li jíti s duchem času a neblouditi na šachovnici národů, musíme se už pro svého vůdce rozhodnouti, abychom nezůstali státi jako kůl v plotě.

A už mu hrnouti práci. Jsi vůdcem? Dobře! Tu naše bolesti.

Budova vyšší hospodářské a chmelařské školy s hospodářskou školou pro naše dívky. Kdo to jakživ viděl, aby naše děti nešly plným proudem moderního vzdělání a pokroku. Jsou tu důležité zápravy našeho vstehovalectví a terestrace. Je družstevnictví. Tržnice a export chmele přímo od pěstitelů, tedy z první ruky. Družstevní továrna na zpracování ovoc a neaktvá, obilní skladiště, hospodářská banka, národní jednata, záprava našeho poslance. Jestě není konec našich bolesti. Náš vůdce musí vřiti do svých rukou celou organizaci, národní disciplínu, vyřknouti poslední slovo v záležitostech náboženských, starati se o náležitou výchovu nového pokolení, jiti ruka v ruce s naší Matičí školskou a pomáhati jí svým mocným vlivem, aby dobročinnost srdci neklesala, ale náš světový stánek zkvět a mohl plně konati své těžké povinnosti. Nutno založiti širší poradní sbor, kde by se všechny záležitosti projednaly. Je jich velká řada a všechny jsou aktuální a důležité.

(Dokončení na str. 5.)

O TĚ NAŠÍ STARÉ VLASTI

Co nám dal X. Všesokolský slet?

X. Všesokolský slet nebyl jen národním svátkem ČSR., ale byl také naším životním svátkem. Není to jen podivná, závod, výstava, scéna, průvod a veselice, je to také ohromná práce, je to dílo na kterém spolupracuje celý národ a proto je sle zkouškou národní obětavosti a schopnosti.

Dík svolení a podpoře našich rodičů mohli jsme to vše obdivovat. Bůž ví, my mladí kteří jsme reprezentovali většinu volyňské výpravy, vrátili jsme se národně uvědomělejší a kulturně vyspělejší.

Každý z nás pocítoval hrdost, že jsme Čechy a že náležíme k nim.

S druhé stránky oni nás také radostně vítali. Jako příklad uvádím uvítání v první čs. stanici Petrovicích. Mezi jinými vítalo nás jménem čs. děti s kytičkami v ručkách malé děvčátko, které při svém projevu plakalo. Byla to chvíle tak srdečná, upřímná a dojemná, že jsme plakali i my. Srdce nám překypovalo štěstím a proto jsme

Zámek Lány.

plakali radostí. Pochopili jsme, že i my jsme jim drazí a že oni naši lásku k zahraničním Čechoslovákům vštěpují i dětem. Když jsme se chystali na tu výpravu tvořili jsme si přerůzné představy a tuhle, vše co jsme viděli předčilo naše i to nejmělejší očekávání. Čteme-li všelijaké pochybné zprávy o ČSR., víme co si máme o nich myslit, poněvadž jsme viděli tu vyspělost, organizaci a především to odhodlání bránit se za každou cenu a vycítili jsme, že žádná oběť není pro čs. národ dost velká, kterou klade na oltář své samostatnosti.

„Budovat a bránit“ bylo heslem X. všesokolského sletu. Že

cvičící členstvo. Vše bylo svědectvím, že smysl organizační je již jakýmsi údělem každého Čechoslováka. Když si dokonale uvědomíme, že byla to nezištná, obětavá práce pro společnou věc, pak jsme také převážně, že kdo umí tak přesně budovat, ten se dokáže i obětavě bránit. Proto my mládež, o které se říká, že jsme „budoucnost“, získali jsme mnoho, neboť jsme pochopili, že jen práce společná, dobře organizovaná dává ty nejlepší výsledky. Řídme se podle toho a pak X. všesokolský slet splní i u nás své poslání.

Dis.

Velká víra našeho lidu ve Slovanstvo.

(Dopis československých družstevníků.)

V dnešních těžkých dobách, kdy jde o svobodu naší republiky má náš lid jedině velkou

Nebuďme sami proti sobě.

(Dokončení ze str. 2.)

by tu byl vůdce hospodářský. A takového hospodářského vůdce musíme hledat jedině v naší, dosud, bohužel, projektované družstevní instituci, která by usnadnila naše životní podmínky a okolo níž by se seskupili kádry českých rolníků, průmyslníků, kupců, dělníků a naši zlaté inteligence.

Nebuďme sami proti sobě a chopme se práce dokud ještě čas. Nečekejme na ránu, když se jí můžeme vyhnouti. Tomu se dnes říká sebevražda. Všimněme si jen života, jak si jej dnes upravili jiné menšiny a v jiných státech a učme se od nich. To se nám vždycky vyplatí.

víru v silnou čs. armádu a ve Slovanstvo. Ať si říká kdo chce co chce, náš lid cítí, že patří do chromné rodiny Slovanové, do rodiny čítající 254 milionů lidí, kteří na světě nikoho neohrožují a kdyby bylo podle nich, byl by na světě mír a klidná pohoda.

Jděte se podívat na naše venkovské slavnosti, kdy lid za přítomnosti ministrů republiky zpívá velebnou hymnu všech Slovanů „Hej Slované“. Od Chebu až do Vladivostoku této písni lid rozumí.

Je to v našem lidu silný vnitřní plamen odhodlání k boji a má hlavní oporu v naší armádě a ve víře, že Slovanstvo po všech obtížích a překážkách svoji věc vyhraje a zvítězí.

Zejména mladá generace je slovanstvím přímo nadšena a také ho prakticky provádí. Krásný a jedinečný byl skutek mládeže agrární, soc. demokratické a nar. sociální, která navštívila své bratry v Polsku. Mladí rolníci a dělníci v Polsku jdou s námi, cítí s námi přes vzdory germanofilů.

Vůbec se nám zdá, že mlá-

(Dokončení na str. 5.)

Jediná česká tiskárna v Polsku

JOSEFA FOITÍKA

v Lucku, Włodzimierska 66a

vyřizuje rychle, vkusně a levně veškeré objednávky v řeči české a polské.

Navštivenky, pozvánky, oznámení, letáčky, kvitariusy, korespondenční listky a papíry, firmové obálky, nálepky, atd. atd.

Svěřte svou objednávku ČESKÉ TISKÁRNĚ a nebudete zklamáni.

Když už jste v Lucku nezapomeňte navštívit

český hostinec

Josefa TOMAŠEVSKÉHO

ul. Kościuszki 31.

(Koncese Svazů vojenských invalidů)

I nejnáročnější labužníci zde obdivují výbornou českou kuchyň,

dobré české pivo a SOLIDNÍ OBSLUHU.

! Setkáte se tam s krajany z celého okolí!

Co nového ve světě.

Prezident prof. Mościcki odjel v pátek večer z Itálie do Polska.

Cesta polského prezidenta přes Československo.

Pan prezident Mościcki vrátil se přes Československo do Polska. Prezidentův vlak budil všude velkou pozornost. V Petrovicích očekávaly prezidenta polské republiky zástupci úřadů a zástupce polského obyvatelstva v Československu dr. Wolf. Nádraží bylo slavnostně vyzdobeno a shromáždili se tu v mohutných špalírech spolky, korporace a mnoho obecenstva. Po 20 minutové zastávce jel vlak dále a minul československou hranici.

Ministr zahraničí Beck přijal francouzského velvyslance Noela.

Levicová demonstrace ve Varšavě zakázána.

Městské úřady varšavské zakázaly konání průvodu, který chtěly dne 15. srpna, t. j. ve výroční den polského vítězství nad sovětským vojskem, uspořádati v hlavním městě polské levicové opoziční strany, t. j. strana lidová, socialistická a strana práce. Naproti tomu podobné manifestace ve venkovských městech byly povoleny.

Velká víra našeho lidu ve Slovanstvo.

(Dokončení ze str. 4.)

dež všech slovanských národů se musí v prvé řadě postarat o odstranění slovanských škůdců, kteří se bojí slovanství a mluví o něm povýšeně a stydí se za něho. **Nejhorší jsou Slované, kteří se mezi sebou dorozumívají německy.** Bohudík hodně už mizí a musí zmizet nadobro.

Nestydíme se za to, že jsme výspou Slovanstva a nebojme se to pro Bůh také říci veřejně. **Tuto výspu budeme chrániti s naší chrabrou armádou do posledního dechu a do poslední kapky krve.**

Venkovští družstevníci, kteří pracují ve sta a sta různých korporacích a spolicích budou šířiti slovanské vědomí, neboť **jen slovancky uvědomělý lid je schopn velkých činů.**

Otázka našeho vůdce.

(Dokončení ze str. 3.)

Moje články jsou úvodem pro další práce, které „Krajanské Listy“ ochotně uveřejní. Nemožno v otázce našeho vůdce přestatí. Tak dlouho třeba psátí, až se otázka tato vykrystalisuje v určitý, pevný a jasný tvar a obraz našeho vůdce zjeví se nám před očima ozářeným nimbem důvěry, spravedlnosti a lásky.

Pravím předem a vidíte to z programu práce, že náš vůdce nebude mít na různých ustlano. —

Hlinka těžce onemocněl.

Podle zpráv z Bratislavy těžce onemocněl posl. Andrej Hlinka zápalom plic. Stav nemocného s ohledem na vysoký věk lze považovat za vážný.

Čs. dopravní letadlo se zřítilo.

V sobotu se zřítilo z neznámé dosud příčiny letadlo Československých státních aerolinií, letící z Prahy do Paříže, nedaleko Oberkirchenu v německém Badensku ve vzdálenosti 35 až 40 km od Strasburku. V letadle bylo 13 cestujících a čtyřčlenná posádka. Podle dosavadních zpráv z osob, které se v letadle nalézaly, je 11 nebo 12 osob mrtvých.

Býv. španělský král Alfons přijel do Pörschachu v Rakousku, kde ztráví několik dnů.

Franco hlásí úspěchy.

Hlavní stan Francovy armády hlásí: „Pokračujeme v postupu v úseku řeky Ebra, kde jsme zlomili nepřátelský odpor. Nepřítel zanechal na bojišti tisíce mrtvých. Na estremadurské frontě jsme dobyli výšin Gama a Cavazuela Gama, dále jsme obsadili pohoří Torroza a Las Cabras, jakož i vesnici Cabeza de Buey.

Příměří podepsáno.

12. t. m. bylo podepsáno vojenské příměří u Čankufenu mezi gen. Šuternem se strany sovětské a pluk. Cho se strany japonské. Bylo stanoveno, že obě vojska zůstanou v posicích, které měla obsazeny při zastavení nepřátelství a pohřbí své mrtvé.

Japonské ztráty u Čankufenu.

Mluvčí japonského zahraničního úřadu sdělil v pátek, že japonské ztráty v bojích na sovětsko-mandžuské hranici až do 9. srpna činily 300 mrtvých a 600 zraněných.

Další zhoubný nálet na Hankou.

V pátek ráno bombardovalo Hankou 20 japonských letadel. Tento nálet je považován za nejhorší ze všech, které byly dosud provedeny a vyžádal si velký počet obětí na životech.

Tři pumy v Šanhaji.

V pátek ráno vybuchly tři pumy v mezinárodní koncesi v Šanhaji u japonské továrny, japonského policejního úřadu a japonské prádelny. Dva lidé byli zabiti a 15 osob zraněno.

Čínská vojska útočí na všech frontách.

U Šanhaje došlo v posledních dnech zase k bojům, které vyvrcholily náhlým útokem čínské vojska na japonské posíky v Putunu, tovární čtvrti šan-

hajske. V Putunu a v čínské čtvrti Nantao byl vyhlášen vyjmečný stav.

V provincii Anhuj dobylo čínské vojsko několika strategických posic a Japonci odtud chvatně ustupují k severu.

V Honanu pokračuje postup čínské vojska na východ. Mnoho osad a měst bylo již znovu dobyt, zejména podél lunhajske železnice. Nepravidelné čínské oddíly obléhají město Kaifen, jehož jižní okolí je celé již vyčištěno od Japonců. Od počátku čínské ofensivy v Honanu, která má úspěch hlavně proto, že značné japonské síly byly odtud poslány na frontu u řeky Jangce, japonské vojsko ztratilo 3.000 mrtvých a 6.000 raněných. Číňané ukořistili značné množství válečného materiálu.

V jižní části provincie Šansi dobylo čínské vojsko významného vítězství. Japonská divise číslo 108, která spěchala na pomoc zde ohroženým japonským oddílům, střetla se s čínským vojskem u Vangtsaj a Jangčiasanu, a byla úplně rozdrčena. Japonci ztratili zde 1.500 mužů, 200 obrněných aut, 7 hmoždířů, 30 lehkých kulometů, 300 pušek a mnoho střeliva.

Západně od Pejpinu, v provincii Suijanu, zahájily znovu činnost nepravidelné čínské oddíly, zejména v kraji, ležícím jižně od hlavního města Kvojči.

Moskevská „Pravda“ o událostech na Dalakém Východě.

Moskevská „Pravda“ uveřejnila úvodník, v němž osvětluje situaci na Dalekém Východě. Článek charakterisuje komplikace na sovětsko-mandžuské hranici a zdůrazňuje jejich vážnost.

Japonské útoky v okolí jezera Čacanu začaly od 29. července. Těchto útoků, — píše „Pravda“, — účastnila se pravidelná japonská vojska, která použila dělostřelectva všech ráží, mezi nimi i těžkého dělostřelectva. Tyto útoky nemohou býti nazvány „pohraničním incidentem“, jak se je snaží vylíčiti v Japonsku kruhy blízké vojenské skupině. Vpád pravidelných vojsk na sovětské území u jezera Časaniu. — zdůrazňuje „Pravda“, — jsou zjevným pokusem japonských militaristů vtáhnouti Japonsko do války se Sovětským svazem.

Moskevský list, podávaje přehled rozhraničení dvou států v reyoně jezera Časaniu, píše, že japonské vojenské kruhy musejí donutit své armády, aby ctily existující hranice. V opačném případě nebezpečí vážného konfliktu vzrůstá.

„Sovětský svaz, — pokračuje „Pravda“, — nechť a nechce

války. Naopak, snaží se zachovati a upevniti všeobecný mír. Toto stanovisko Sovětského svazu resumoval Litvinov 7. srpna v rozmluvě s japonským vyslancem v Moskvě. Sovětský svaz však nesouhlasil a nesouhlasí s revisí hranice“.

Moskevský tisk vyslovuje naději, že japonské lidové masy si rovněž nepřejí války, ale v Sovětském svazu je velká nedůvěra k japonským vojenským kruhům, jejichž agresivní činy neobyčejně komplikují situaci.

Švýcarsko vypovědělo slovenské zrádce.

Spolková rada konstatovala ve své čtvrtěční schůzi, že propagační činnost „Conseil Slovaque“ (Slovenské rady) v Ženevě pro své útoky na existenci československého státu a činnost chorvatského informačního listu „Croatia-Press“ pro své útoky na Jugoslavii, jsou s to ohroziti vnější bezpečnost spolkového spříseženstva.

Na základě toho bylo usneseno zakázati „Conseil Slovaque“ na území švýcarska jakoukoli politickou činnost a zvláště činnost propagační.

Vydávání a rozšiřování čtrnáctideníku „Croatia-Press“ se zakazuje. Materiál, vztahující se na činnost „Conseil Slovaque“, zabavený spolkovým státním zastupitelstvím, bude zadržén. Na základě článku 70. spolkové ústavy bude maďarský příslušník André Tamas, bytem v Ženevě, a Bruno Pandžic, vypověděn z území Švýcarska.

Předseda gdanského senátu Greiser přijal britského admirála Duffa Coopera, který navštívil Gdansk.

Pasivní bilance polského zahraničního obchodu.

Podle zprávy Hlavního statistického úřadu ve Varšavě hodnota polského vývozu do ciziny v prvním pololetí r. 1938 činila 555,641.000 zlotých a dovezeno bylo zboží za 662,029.000 zlotých. Obrát polského zahraničního obchodu za tuto dobu končí tudíž povážlivým deficitem, přesahujícím 106 milionů zlotých. V obchodním styku s Polskem je na prvním místě Německo, kam bylo vyvezeno zboží za 119,584.000 zlotých; hodnota zboží dovezeného z Německa činí 143,916.000 zlotých. Druhé místo zaujímá Anglie s kvotou výv. 110,023.000 a dovozu 74,286.000 zlotých. Z mimoevropských zemí jsou na prvním místě Spojené státy severoamerické, odkud se za prvé pololetí letošního roku dovezlo zboží za 89,636.000 a vyvezlo

(Dokončení na str.6.)

se tam za 31,657.000 zlotých. Saldo bilance se Spojenými státy za minulé pololetí činí 58 milionů zlotých v neprospěch Polska.

Zástupci německých průmyslníků u lorda Runcimana.

Britský zprostředkovatel lord Runciman přijal delegaci německých průmyslníků, přívrženců sudetoněmecké strany. Delegaci vedl předseda Svazu německých průmyslníků Liebig. Delegace informovala lorda Runcimana o hospodářských otázkách Němců v pohraničí.

Lord Runciman navštívil velkostatkáře Kinského na zámku Žďáru, kde se věnoval rybářskému sportu. V pondělí vrátil se do Prahy a pokračoval v práci.

Tajná vysílací stanice v Gdansku.

Od nějaké doby je na území svobodného města Gdanska v činnosti tajná vysílací stanice „Freiheitssender — Danzig“. V úvodu prvního vysílání hlasatel ujistil posluchače, že nová vysílačka nemá nic společného s žádným mezinárodním hnutím, ani komunistickým, a je výlučně ve službách „německého národního obrození“, které se staví proti válečným tendencím nacionálního socialismu. Řečník potvrdil pak skutečnost, která v poslední době pronikla do veřejnosti, že do Berlína byl odvezen gdanský archiv, jenž m. j. obsahuje listiny z doby, kdy v Gdansku se ujali moci nacionální socialisté, což bylo podnětem nebyvalého teroru hakenkrajclerovské strany proti jejím politickým odpůrcům. Senační jsou odhalení tajné gdanské vysílačky o osobách „zahynulých“ na území svobodného města. Zmíněný hlasatel ujistil, že v době od r. 1933 v Gdansku „zmizelo bez stopy“ 2.327 osob, v koncentračních táborech v říši přebývá 8.449 gdanských obyvatelů, zbavených svobody pro opoziční politickou činnost. Vysílání tajné radicstanice bylo skončeno výzvou ke gdanskému obyvatelstvu, aby neposlouchalo rozkazů rozesílaných gdanskou policií ke konání vojenské služby v říšské obraně.

3000 mrtvých Rusů u Čankufenu

Podle neoficiálního odhadu činí ztráty v místních pohraničních bojích na straně sovětské 3.000 mužů, kdežto Japonci měli pouze 700 mrtvých a raněných.

Nepokoje v Mexiku.

V Cheranu, ve státě Michoacán došlo ke srážce zemědělců se syndikalisty. Vojsko zavvedlo znovu pořádek. Jedenáct osob bylo zabito a 15 zraněno. Mezi raněnými jsou i ženy a děti. Srážka trvala asi 2 hodiny a byla vyvolaná sporem o

půdu, rozdělenou podle vládního agrárního programu.

Španělské fronty se pravděpodobně ustalují. Oba tábory totiž hlásí v posledních dnech značné územní úspěchy.

Konstantin Stanislavský, ruský umělec, jeden ze zakladatelů moskevského divadla umění zemřel v stáří 75 let.

Německo zavádí předvojenskou výchovu mládeže ve věku od 14 do 18 let.

Vatikán odmítl všechny kompromisní návrhy vídeňského arcibiskupa Innitzera na smír katolické církve s nacismem.

V Itálii se vzmáhá protizhijevské hnutí, podporované fašismem.

Anglie. V minulých dnech uplynulo 20 let od vypovězení války Německu.

Listárna redakce.

Záclona. — Prosíme, abyste nám v dopise uvedl svoje jméno; potom budeme moci Vaše články otisknouti pod pseudonimem, jinak nikoliv. Vaše jméno bude redakčním tajemstvím.

Upozornění.

— Kdo se zajímá o bližší informace a o adresu chmelářské firmy na Dalekém východě nechtě zašle redakci s dopisem pošt. známky na odpověď, jak to bylo uvedeno v závěru úvodníku v předšlém čísle. Dosud P. T. zájemci na toto poštovně zapominají a redakce proto nemůže na jejich dotazy včas odpovědět.

REDAKCE.

Ze Straklova.

28. srpna t. r. tělocvičná jednota ve Straklově čes. pořádá na vlastním cvičišti veřejné cvičení za spoluúčinkování bratrské jednoty v Mirohošti.

Začátek o 14 hod. Ceny mírné.

Po cvičení sokolská veselice v sále pí B. Veselé.

O hojnou návštěvu prosí
Výbor.

Žatecká chmelná zpráva.

V minulém týdnu byla zvýšena poplávka po zbylých zásobách chmele z loňské sklizně. Kupovalo se pro cizinu na účet Francie, Belgie a Německa. Týdenní obrát dosáhl asi 300 centů. Cenový záznam byl od 500. — do 700. — Kč za 50 kg. Veřejná známkovna chmele v Žateci otevřela a vyexpedovala do dneš. 73.376 žoků v čisté váze 175.623 cel. centů a 50 kg žateckého chmele sklizně 1937.

Horké počasí v uplynulém týdnu způsobuje rychle hlávkování chmele a mnohde i uzavírání chmele, takže kdyby toto parné počasí mělo dále potrvati mělo by to za následek nejen dřívější česání než se původně počítalo, ale i zmenšení sklizňového výnosu. Sucho působí na některé chmelnice dále tak, že již do poloviny výše chmelnice i více podeschly. Ke konci předminulého týdne dostavily se opět bouřky s víchem, který způsobil porážení četných dráteněk.

Český odbor Jednoty chmelářů v Žateci.

OD TÝDNE K TÝDNU.

Požár u Zdobunova.

Na okrese zdobunovském ve vsi Staromylsk vypukl z neznámé příčiny v jednom hospodářství požár, který se přenesl na sousední stavení a strávil celkem 5 obytných stavení a 7 stodol. Ztráty činí přes 20.000 zl.

Všichni kupujeme u firmy

G. VUGMEJSTER,

ROVNO ul. 3-Maja 129.

Poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. VUGMEJSTER své komisní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Edvard Babiacki i Ska.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Grzegowski & Sp.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků ŽIRARDOVSKÝCH závodů jako: plátina lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny továrni — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5.— zl. za metr. Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožesin a hotových kožesinových facon, a to: pižmových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmových a j.

Ceny nejnižší!

Uhořela v obytném stavení.

Ve vsi Romanowce u Novin českých (dubenský okres) shořelo z neznámé příčiny obytné stavení Kolakovského. V ohni uhořela Věra Kolakovská; její sestra utrpěla těžká popálení těla a byla v beznadějném stavu dopravena do nemocnice.

Požáry na Polesí.

V poslední době bylo na Polesí zaznamenáno 27 případů vypuknutí požáru. V 15 případech oheň povstal od udeření blesku. Celkové ztráty činí přes 95.000 zl.

Neštěstí s granátem. Několik hochů nalezlo v blízkosti Lucka na poli starý dělostřelecký náboj. Granát vybuchl a zabil pět hochů a dvě další děti byly těžce zraněny.

Požár města. V městě Losice v lublinském vojvodství vypukl požár, který zničil asi 100 domů. Škoda činí několik set tisíc zlotých. V obci Lipiny zničil požár 10 domů.

Železniční katastrofa. U Rubníka na trati Lvov—Varšava vyjel z kolejí rychlík. Osm osob bylo zraněno.

Při srážce vlaků v Polsku na úzkokolejně trati u Sochaczewa bylo raněno 17 osob.

Vražda a sebevražda v kostele. V neděli byl spáchán ve farním kostele v Novém Sączu vražedný útok. Před hlavním oltářem během mše vyňal náhle jeden z přítomných jménem Tokarczyk revolver a zastřelil na místě mladou ženu Wroblovou. Poté si klekl před oltářem a zastřelil se sám tímž revolverem. Zločin způsobil veliký rozruch a chrám byl uzavřen až do nového vysvěcení.

Devisové podlouductví v Polsku. Finanční orgány polské skončily vyšetřování případu

devisového podlouductví, z něhož byl obviněn švýcarský žid inž. Sqneider, který právě dlel v Katovicích. Sqneider prý dopravil podloudučně do Švýcar asi milion zlotých.

Automobilové neštěstí.

Na karlovarské silnici (ČSR) se přihodilo automobilové neštěstí, při němž byl těžce zraněn polský tiskový atašé Kazimierz Wierzbianski. Pani Miss-pichlerová, která jela s Wierzbianským v autě, byla zabita.

Sedlák upálil šíleného syna.

V Ubi-szyně ve východní Haliči, přišla policie na stopu hrozného zločinu Sedlák omráčil ranami do hlavy svého duševně chorého syna, potom jej přivázal na hranici dříví a za pomoci svého druhého syna hranici zapálil. Policisté objevili příštího dne spalencu mrtvolu. Otec i bratr zavražděného byli zatčeni.

Oběť bouře.

Při velké bouři ve vojvodství vilenském v Polsku bylo bleskem sedm osob zabito a sedmáct domů a hospodářských budov bylo zapáleno. Prudká bouře řádila na polskolitevském pohraničním území a způsobila velké škody a ohně a vyžádala si i několik lidských obětí. Jen v okrese Troki u Vilna bylo bleskem zabito 17 osob a zapáleno 70 selských dvorů.

Podloudučníci o Polsku

Policie zatkla náčelníka mezinárodní podloudučnické tlupy Henocha Vengrowicze. Vengrowicz a jeho spouvinníci dopravovali do Polska podloudučnické francouzské zboží. Způsobili tak státní pokladně škodu asi 200.000 zlotých. Vengrowicz byl poslán do koncentračního tábora v Bereze Kartuzské.

Láska a lež.

Román z doby války v šestašedesátém.

D. Gerard.

(Pokračování 2.)

a poněvadž jediným východiskem k cíli byl tu sňatek, pomyslí si: „U čerta — tedy sňatek!“

Ostatně jeho instinkt směřoval vždy k příjemnému — k tomu, co skýtá přátelské, přívětivé úsměvy a příznivé vzhledy.

Přese všechnu pýchu tkvělo v něm cosi, co děsilo jej před kyselými obličejí a trestajícími pohledy.

Pokud šlo o ostatní, nepřipouštěl si mnoho starostí — krom zachování tajemství. Tato podmínka značila vrchol jeho opatrnosti.

Vzdálenost a ústraní místa, v němž případ se odehrál, zbavily jej pro tu chvíli starostí o prozrazení sladkého tajemství — a co záleželo mu na zítřku?

Nejistota zítřka nezviklá jeho úmysl. Roztouženě vzdychl a s lehkým srdcem odhodil Lepinski zbytek cigarety do temna noci.

Za několik neděl bude Daria jeho ženou — a pak dosyta zlobí jemná víčka, kryjící její krásné, hnědé oči.

„A potom?“, oopověděl sobě v myslí. „Pro mne za mne, ať přijde třeba potopa!“

II.

V ohni.

V Táboře u Hradce Králové,
2. července 1866.

„Má drahá ženo!

S jakou rozkoší píši tato slova! Tvůj pouhý pohled stačí k zapomenutí na všechny ty šeredné věci, jež jsou kolem mne. Válka, byť z blízka jen pozorována, jest věru šeredná — a bojiště, ač jeví strašlivý půvab, probouzí mým srdcem přání naroditi se raději klidným, bestarostným zvířetem nežli krvelačným člověkem!

Skušečnou velikou bitvu jsme ještě nesvedli, ale bitka bylo již dosti — bohužel, pr hráli jsme si! S jakým nadšením jsme vytáhli před několika nedělemi do pole! A jak náhle nás došlo vystřízlivění!

Ještě na jaře posmívali jsme se pověstem o pruských jehloučkách jako bajkám, a jak dnes se tváříme vážně, jakmile se rozhovoří.

Vypráví se, že jsme ztratili třicet tisíc mužů a Benedek hlavu. Jen aby ji zas našel před rozhodným okamžikem! Dlouho již to nepotrvá.

Nyní očekáváme útok spojené pruské armády v poloze ne právě nepřívětivé — mezi Bystřicí a Labem, severně od pevnosti královéhradecké!

V době, kdy tyto řádky čísti budeš, bude se psát nová kapitola světových dějin — tak či onak. Kdyby i kapitola mého života měla tím skončiti, nevyplác si své hnědé oči, drahá Dario!

Jen pro ty říjnové dny, v nichž svazek náš sta se skutkem, žil jsem rád. Ale nechme těch černých myšlenek!

Mám důvěru ve svoji hvězdu. Důvěřuj jí též, Dario!

A nyní něco z mých osobních zkušeností. Suchary a konzervy jsou jednotvárnou potravou. Nesnesitelné jest,

že nemožno se převléci do jiné košile — a přece cítím se ve vojenském táboře skoro jako doma, snad proto, že četní moji předkové byli více ve válečných taženích než doma.

Vzduch, jenž věští smrt, má prazvláštní příchut. Někdy se mi zda, že jiného vzduchu jsem dosud nepoznal.

Dřívější život se svými pravidelnými hodinami, jednotvárnými obědy, svačinami a večeremi, i s nevinými hovory, připadá mi nesmírně vzdáleným. Ano i Ty zdáš se mi býti tak da'eko, že mi připadá, jako bych se s Tebou nebyl nikdy setkal.

Jenom se nekaž, má sladká ženo! Nezapomněl jsem na Tebe. Chci tím říci jen tolik, že Tvá božská postava, Tvé jemné rysy, Tvé zádušné či připadají mně, jakoby se mi vše bylo zjevilo jen ve snu — jakobys náležela jinému světu.

A nyní odpověď k Tvé otázce. Ne, má nejdražší, Tvůj záměr není splnitelný. Předně nelze jej provést. Bez kursu nemůžeš býti přijatá za ošetřovatelku nemocných a raněných. Tvé ošetřování nemocných ve vesnici nemůže se počítati za školu ošetřovatelek.

Kdybys vědě, že Jsi na blízku bojiště, pozbyl bych svého klidu, neboť ambulance létají jsou vydány na pospas mým nebezpečím.

Především měj také na zřeteli, aby se neprozradilo naše tajemství! Musíš to tajemstvím zůstat!

Ne, ne, Dario! Zůstaň jen u svého otce — v pevnosti svého tichého údolí — a pomáhej mně jen svými modlitbami.

Dnes musíš se již spokojiti těmito řádky. Píši pozdě večer na stolu v selské kuchyni — ism tak šťastným, že mohu dliti pod střechou. Pístele mi však ani příznivý osud nemůže poskytnouti; ale naučil jsem se již spáti na prknech.

Líbám Tvé sladké rty, Tvé malounké ručky a bílá víčka Tvých krásných hnědých očí. Jen nedopusť, aby ty mé hnědé oči zrudly, Dario!

Chci Tě zastati právě tak krásnou, jakous byla při loučení — iudá víčka nejsou hezká.

Na věky Tvůj

Bohdan.“

Lepinski odložil pero a zapálil si nepostrádatelnou cigaretu. Kolem něho chráplali vojáci na podlaže.

Letní noc byla vlažná a zakaboněná — jen po různu osvětlená klidnou září hvězdičky.

Otevřeným oknem vnikaly zvuky a zápachy, jež nesvědčily o nočním klidu: odměřený krik strážce, neklidné rčení koní na řetězy přivázaných, náhle zafíčení některého koře, kousnutíého druhem, rachocení těžkého vozu s nákladem, stihnuvšího pozdě do táboru — vše obklopeno nevyčísleně ostrým zápachem, směsí to potu lidských těl, nečistých koní a korbolu, prozrazujícího blízkou ambulanci.

Špičaté černé pyramidy, pokrývající protější pole, svědčily zdanlivě o polních stanecích, avšak byly to jen pyramidy

z ručnic. Lesnaté pahrbky v povzdálí podobaly se tmavým, ztuhlým vlnám na obzoru, a na jihu kmitala se slabá světla v Hradci Králové.

„Ne,“ děl sobě Lepinski v přemítání skládaje list, „z toho plánu nebude nic. Daria jest sice anděl, ale ani návštěva anděla nebývá vždy vhod. Jí sluší lépe stín jedlových lesů; nedovedu si ji ani představití v jiném okolí — tak znamenitě hodí se k lesům těm. A přece jednu vezjde den, kdy zaujme místo tam, kde sedala moje matka. Jak se tam asi bude vyjímati?“

O fukuje zvolna kouř cigarety, rozjímal dále.

Jeho matka náležela k dlouhé řadě „vznešených, velkých dám“, jež vládly domem rodu Lepinských — a Daria i přes veškeren svůj půvab nebude nikdy „vznešenou, velkou dámou.“

Přesvědčení toto nejevilo se mu ještě nikdy tak jasným a určitým jako v tomto okamžiku — snad proto, že hrozná obava před zítřkem zavedla myšlenky jeho domů, v němž prožil své krásné dětství.

Zdálo se mu podivným, že od té doby, kdy povolán byl do zbraně, poměrně tak lehce obíral se v myšlenkách jinými věcmi nežli Dario. Divil se sobě porovnával se s vrucí přání z dřívějšíka s pocity dneška — a zase žasl, že nelze ubrániti se lásce...

„U čerta!“, skončil svoje úvahy zároveň s dohořelou cigaretou, „proč si lámáti hlavu star smí o budoucnost! Což vím, dožiju-li zítře šího večera?“

Zahlíl se do tmavošedého pláště, jež měl jako důstojník péchoty, a položil se na lavičce u zdi.

Údy jeho jež byly od tvrdého lože, když na úsvitě dne 3. července otavřel oči, ale přes to spal tvrdě a dobře se vyspal.

Venku v táboře ozýval se již ruch, ale jen jakýmsi odměřeným způsobem, prozrazujícím na první pohled, že nevydány nové rozkazy v hlavním táboře.

Několik dragoůnu s vykasanými rukávy čí tlo klidně své koně. V naší kuchyni škádli se dva vojáci u plotny, na níž vařila se v hroci káva.

Ne — nedošly nové rozkazy — vše tomu nasvědčovalo. Dnes tedy — jak se zdá — nedojde k bitvě.

V myslí jeho mísily se úleva a zklamání.

Podíval se na sve hodinky — bylo pět hodin. V posledním týdnu byl to jeho nejdelší spánek.

„Co tam vaříte? Kávu?“, ptal se usedaje. Dejte mi trochu. Ale ne — počkejte! Prádo před jídlem! Máte trochu teplé vody?“

Díky obezřetnosti jednoho čecha, jenž svého pručíka dobře znal, bylo teplé vody po ruce.

Lepinski spustil si košili po pás a s opravdovým požitkem ponořil ruce do vody.

V tom však pozvedl vzrušen hlavu a okamžik naslouchal se zatajeným dechem.

Voda kapala mu se špičky nosu a s knířů, ale nedbal toho.

Současně i ostatní v kuchyni přítomní strnuli jakoby zkameněli: každý hlavu vzhůru a krk natažený.

Střelba z děli!

(Pokračování přístě.)

Volynský ZEMĚDĚLEC

K vysušení polských bažin je třeba 75 let.

Polské bažiny zaujmají plochu 3,420,000 ha. Dalších asi 210,000 ha patří k t. zv. nízkoležícím pozemkům, které musejí být ohražovány na ochranu před zátopami. Podle výpočtu odborníků je zapotřebí mnoholeté práce a nákladu asi 700 milionů zlotých, aby toto ohromné prostranství bylo vyrváno vodě a vráceno zemědělství. Zahájení těchto prací umožnilo by značně snížit nezaměstnanost ve městech i na vesnici a zmenšilo by silně nebezpečí přelivnění vesnice. Jelikož ohromný náklad k provedení těchto prací přesahuje finanční možnosti vlády, která na tento cíl poskytuje ročně, nikoli však přímo, výhrůž v souvislosti s parcelací akcí, totva 10 miliard zlotých, úplné vysušení bažin a regulaci řek v Polsku bude možno uskutečnit teprve za 70 let. V době od r. 1919. do 1938. vláda nákladem 92 milionů zlotých upravitla říční toky v délce 2,411,4 m, vybudovala 878,9 km průplavů a odvodňovacích stok a 657 km říčních hrází. Tímto pracemi byla odvodněna plocha asi 300,000 ha a skoro 100,000 ha půdy bylo zabráno před zátopami.

Adolf Křivský.

Něco o hromosvodu.

Vzhledem k sešlé instalaci hromosvodů, nemohu nezmínit se o tom jak ze stránky theoretické tak i praktické. Hromosvod sám o sobě není nic nového. Vynálezcem jeho byl Prokop Diviš, farář z Chrudimska, který jej postavil hned ku konci první polovíce 18. století. Jeho součástíkem byl Benj. Franklin, jehož jména se více svět přidržel jen proto, že byl Američanem. První hromosvod byl postaven na vysokém sloupu. Jest to tedy nejstarší systém, kterého se češi na Volyni přidrželi. Hned po vynalezení tohoto systému bylo od něj upuštěno, jelikož se ukázal nepraktickým. Dnes celý svět se drží systému prof. Zengra Krajeviče z Ruska, nejnovější však je systém „Melson“, kterého se drží Američané. Naši krajané, jak známo, neradi investují ve ké peníze do svých usedlostí, v kterémžto ohledu se stali až příslušnými. Proto se přidržují starého systému Divišova, ježto je nejjednodušší, třeba že je horší. Postaví tedy sloup do dvora, často dosti nízký proti rozlehlosti dvora a chtějí

aby jim to chránilo všechny budovy. Nesmí se zapomínati, že přitažlivost do šířky záleží od výšky sloupu, a to na 3 sloupy, kdybychom je položili. Tedy od centru na jeden a půl sloupu na všechny strany do kruhu. Jeho úhel bude tedy 135°. Musíme však mít na zřeteli to, že hromosvod nepůsobí přitažlivě na elektřinu kolmo vzhůru, nýbrž ze všech stran od země do hrotu hromosvodu ve tvaru kůželovitém. Někdy se stává, že je sloup hodně vysoký a hospodář vidí, že mu dosahuje podle theorie ještě dále než má státi stodolu. Ano, bylo by tomu tak, kdyby hromosvod stahoval elektřinu kolmo, jak již bylo připomenuto, ale on ji sbírá šikmo k rucut vitě a vstupuje-li stodola výše než jám ukazuje myšlená linie, jak ta část stodoly chráněna není, třeba byla i blíže hromosvodu. Svodná linka má být minimem 25 milim. v průseku. To se vypočítá lehko. Změří se jeden průměrek, pak poloviční sílu drátu n sobíme samu s sebou (radius radiusem) a obsah násobíme ludřským číslem (3.14) Tak získáme sílu jednoho průměruku. Je-li průměrek sedm, tedy to znásobíme sedmi a vime jak je ta linie silná, aby nás tlakový agent nešidil. Zemní deska má být měděná; ne sile tak nezáleží jako na pláči. A je vždy lepší dítí zemních desek několik, třeba menších. Svodní linka je prostrčena do nrsidí s porcelánovými izolátory. Hlávka, čili hrot stačí jednekonečv. Několikokonečv je spíše prockvaru. Linka ku hlavce má být vždy přiletovaná jako deska zemní. Tu však pro Uprřebíte-li k letování o-

ně kyseliny solné, tu ručím, že za 2—3 leta deska i drat v zemi se nacházející, budou od měděnky sežrány. Nesvěřujte to lidem nezkušeným. Pod desku se dáva dřevěné uhlí a na ni také; má se dávatí uhlí teplé, poněvadž hned následkem toho začne elektrická cirkulace. Pot m se hromosvod zkouší galvanometrem, jak vrchní vedení tak i spodní, zemní. Hlavní zde nám galvanometr ukáže, jak hluboko zemní desku uložití. Zpaměti se nedoporučuje takovou práci prováděti, obzvláště od laiků. Jak theorie d ksuje, hromosvod odvádí zemní elektřinu (kladnou) z prostranství, na jaké síla jeho stačí (podle výšky) do mráčen, do ovzduší. Je-li linka dosti silnou stačí zemní elektřinu vvésti. Ve mráček je elektřina vždy skoro záporná. U žení hromu je, když se kladná vymění se zápornou, totiž přeskočení dvou elektrických isker. Odvedli však hromosvod kladnou elektřinu do atmosféry nemůže do toho místa nikdy uhoditi leč v tom případě je-li ovzduší

přeplněno, že hromosvod není schopen ji všeku odvésti, tehdy může do hromosvodu uhoditi, který však je-li dobře instalován svede jiskru do země kde ji učiní neškodnou. Bohužel naši krajané na to vše, nehledí svěřují onu práci pochybným monterům neb židům pouze k vůli tomu, že je to o 10 zl. levnější; ale že to je o 30 zl. horší na to se nehledí. A takovými agenty se Volyni jen hemží. Lžou, že je-li hlávka větší, je hromosvod silnější a podle toho cení hromosvod. Na hlávce úplně nezáleží, ale na lince. Co je platná velká hlávka, je-li linka tenká, jak dávatí 16-ti kvadrátové. Kam by se poděla tedy logika? Nebo zemní desku vnučit cinkovou a pod. Ale svět chce být klamán. Poctivost kráží, soucit cítí a na švindl se každý nejdřív chytí. Mám v hromosvodech 30ti letou praxi a chtěl jsem krajanům posloužití, avšak ani inserce ani depisy nabídkové nepomohly. Nejssem však egoista a píši pro veřejnost naši jak si počínati při stavbě hromosvodu, by nebyli napálení různými pochybnými agenty a montéry.

Prodá se 3 ha země, hospodářské stavby a obytné stavení s obchodní zařízeníou místností. Podmínky sděli: Jan Zolř, Kopče čes., pocz. Poddebce u Lucka. 4-3

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru
V. ZEMANA
v Lucku
Specialita pivovaru
„SAKURA“
Doporučuj všude
tohoto českého podniku
znamenity mok.

Žena a domov

Ženy, buďte platnými členy naší české menšiny!

Mnohokrát se divím, že v tolika rodinách mohu se obeit bez čtení časopisů a bez čtení vůbec. Já jsem se narodila ve více, kde škola podnes není, proto když přišla doba školních let, rodiče mne nrušili dát z domova. A tak v úhléb nebo sůl. Přišla však doba, kdy jsem několik let nečtila. Bylo to v době mé životní tragédie, kterou nechci v tom-

jen někdy o prázdninách. Dobu dětství a svého mládí až do sntaku jsem strávila ve středu ruské a ukrajinské inteligence, kde se čítávali různé knihy a časopisy každ denně. Tak můj také odbíral časopisy. Proto jsem čtení tak zvykla že mi jest nyní tak nepostradatelným jako voda, dila ve více, kde škola podnes není, proto když přišla doba školních let, rodiče mne nrušili dát z domova. A tak v úhléb nebo sůl. Přišla však doba, kdy jsem několik let nečtila. Bylo to v době mé životní tragédie, kterou nechci v tom-

to článku popisovat, jen to, že jsem tehdy přišla o muže. Když začal vycházeti „Hlas Volyně“, to bylo mojm skříšením. Jelikož jsem nebyla v českém prostředí český jsem ani nečila, až když jsem se provdala a tak se dostala do české vesničky. Přičla jsem tedy za svého žití mnoho časopisů, nejvíce ruských, později polských, ukrajinských, až k nečně nyní čtu naše české. Jedno jsem však zpozorovala,

**TOVÁRNA A SKLAD HOSPODÁŘSKÝCH A MLÝNSKÝCH STROJŮ
BRATŘI POSPÍŠILOVÉ**

Telefon: č. 66.

ZDOLBUNOV.

Generální zástupitelství továren:
WICHTERLE & KOVÁŘÍK v Prostějově.

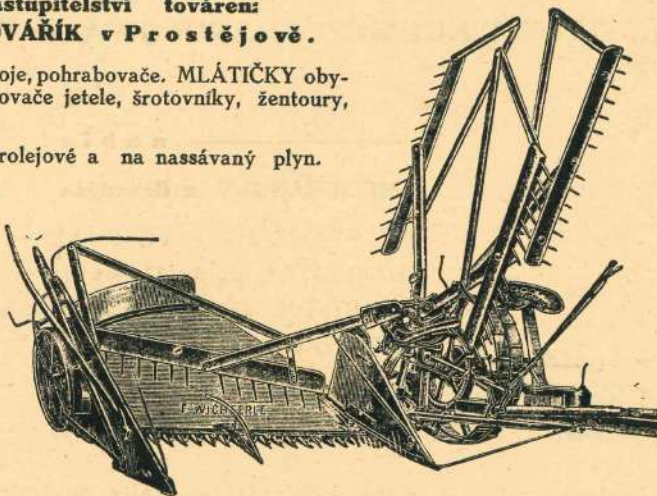
ŽACÍ travní a obilní stroje, pohrabovače. MLÁTIČKY obyčejné a čisticí, vylušťovače jetele, šrotovníky, žentoury, pastorky, řezačky.

MOTORY: naftové, petrolejové a na nassávaný plyn. ÚPLNÉ zařízení mlýnů.

UNION, akc. strojírna a slevárna, Československo.

ZAKLADY Przemysłowe Pałaszewski, Polsko.

OPRAVA strojů ve vlastních dílnách.

Nekupujte jiné žací stroje dokud jste si neprohlédli nejnovější typ žacího stroje WICHTERLE-KOVÁŘÍK.

Máme na skladě pálené tašky červené na pokrývání střech. Můžeme dodat na každou stanici vagonově od 5.000 do 10.000 kusů tašek. Je to nejlepší krytina, nebojí se ohně, krup i mrazu.
Náhradní součásti do všech značek žacích strojů.

cech přístupnější a řekla mu: „Podívej se, mužičku, ten a ten soused odebírá „K. L.“, což my bychom také nemohli, snad nebudeme horší než tam ten“. Jak to bude krásné, až jednou se některá víska bude moci pochlubit, že není u nich domu, kde by chyběly „K. L.“. Ze srdce bych si přála, kdybych to tak já mohla napsat do „K. L.“ o naší Libánovce.

Hleďte ženy, vždyť máme svůj koutek v „K. L.“, jest to mnohem lepší, než kdybychom měly svůj samostatný časopis — ten by mnohý muž nečetl; taktó máme naději, že naše články jsou jimi čteny. Tak nás muži lépe poznají, nahlédnou více do našich duší, přesvědčí se, že naše nitro není přepneno jen sněním o výkladních skříních, plných toalet a rozličných malichernosti, ale že také dovedeme myslet a nechceme býti jen hračkami a modlami, ale opravdovými družkami a dobrými pomocnicemi svých mužů.

Nuže, ženy! Více zájmu prokažte o „K. L.“ a tím dokážeme, že i my se zajímáme o veřejnost v Polsku, že i nám jest drahým české jméno, náš mateřský jazyk, že i nám leží na srdci rozkvět a budoucnost naší menšiny.

Věra Bohatá.

Malé dobré rady.

Z AŠPINĚNÉ PODŠÍVKY v kabátech a plášt ch čistíme lihem. Hadříček na čištění smí však být jen vlhký; příliš mokřý by nám zřstavil špinavé pruhy nebo okraje.

Tvoři-li se nám někde NEŽIT, tedy boláček piině potíráme osobou myslí? Za isté nie lichotivého. Páni redaktori za idovou tinkturou. Nežit se nedělá.

MENŠÍ SPÁLENINU hned naslíh a posypej solí. Chvilku to štípe, ale za chvíli se po veškeré bolesti a netvoří se puchýř.

SNĚHOBÍLÁ PODLAHA: vydrhnout teplou vodou s mýdlem, opláchnout čistou vodou, dobře utřít suchým hadrem, malounko posypát bílým práškem na drhnutí a opět suchým hadrem dobře vytřít.

co mne trochu mrzí — v žádných časopisech není tolik připomínání o zapravení předplatného jako v našich, event. v našem. Z toho lze soudit, že snad každá jiná národnost jest vůči svému časopisu svědomitější, uznalejší, více si jej vězí a cení. Vždyť si každý z nás musí uvědomit, že se někdy také ty naše časopisy dostanou do jiných rukou, ne jen českých a co si pak o nás ta osoba myslí? Za isté nie lichotivého. Páni redaktori za idovou tinkturou. Nežit se nedělá.

Tak mne napadá, kdyby se trošku do toho vložily ženy, že by to snad mohlo veseleji klapat. Představuji si to taktó: každá žena jako nezapomene manželi připomenout, aby Mi ládce koupil šaty, Jiříkovi střevice a t. d., by také měla vzpomenout, že ještě není zapláceno předplatné. A nebo aby přišla ve vhodnou chvíli, kam na drhnutí a opět suchým kdy je muž v takových vě-

Vladimír SVÁROVSKÝ a Spol.

Továrna hospodářských strojů a slevárna v Kvasilově, poš. KWASILÓW-CZESKI, tel. Zdolbunów 6. založená 1884.

VÝROBA: Broušící stroje na pily, ciknulární pily, chladiče pro pivovary, kotlářské práce, lisy cihlářské, chmelové lehké a balothové syst. Svárovský a lisy pro olejárny.

Mlátičky trýbové, pasové a s výtřasadly. Mlýny kolové, na sucháry, na mletí krve, napáječky kotlové syst. Svárovský-Šmolík, operační stoly pro veterináře syst. Svárovský, ozubená kola frézovaná, pastorky otáčecí.

Pumpy artezské syst. Svárovský, kulísové a rotační. Řezačky bubnové, rýhovací stroje na válce mlýnské. Složení mlýnských kamenů, soustruhu na dřevo a na kovy do 4 m délky, sušárny chmelové, na ovoce a zeleninu. Transmise. Turbiny vodní. Válce pro olejárny.

Elektrické a benzolové kyslíkové sváření kovů. Opravy motorů, hospodářských a průmyslových strojů.

Odborné rýhování válců mlýnských.

Kvalitní výkon, zaručující trvalost výrobků.

Ceny mírné.

ČESKÝ OBCHOD

se střížním a galanterním zbožím

Kanafasy, purpury, zástěry, prádlo, šatové látky a jiné. Barvy trvalé! Ceny stálé!

Vše v nejlepší jakosti u firmy

V. VOLANSKÝ

Zdolbunov, ul. Narutowicza 6.

ČESKÝ VELKOOBCHOD

se střížním a galanterním zbožím.

Kanafasy, prádlo, zboží trikotové, zástěry, purpury a jiné.

Barvy trvalé! Ceny stálé!

Vše v nejlepší jakosti a nejlevněji dostanete u firmy

JAN ANDRŠ

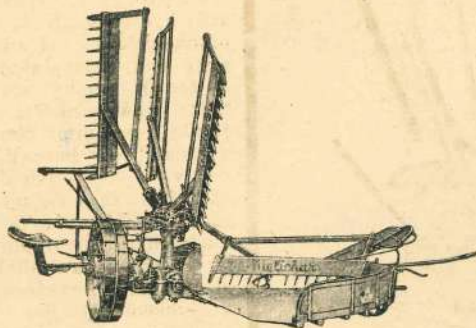
LUCK, ul. Jagiellońska č. 42.
Filie AL. B. Chrobrego č. 3.

!Nekupujte, pokud jste se neinformoval u nás a nechybíte!

ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ (CZESKA SPÓLDZIELNIA ROLNICZO-HANDLOWA w RÓWNEM)

UL. 3-go MAJA 159.

TELEF. 533.

n a b í z í

MELICHAROVY z Brandýsa n./L. (Československo)

SECÍ STROJE lžičkové, trýbkové a kombinované
ROZMETADLA na umělá hnojiva, různé šířky
SECÍ STROJE na semínko 1 konné 3-4 metrové.
OBILNÍ ŽACÍ STROJE v olejové lázni
TRAVNÍ ŽACÍ STROJE v olejové lázni

a také:

Mlátičky, žentoury, mlýnky, pluhy, kultivátory, pařáky, pastorky,
a jiné stroje a nářadí výroby místní i zahraniční.

UMĚLÁ HNOJIVA: dusíkatá, fosforová a draselnatá.

Sklady: v Rovně ul. 3 go Maja Nr 149., v Żdolbunově ul. Narutowicza Nr 8. (u pp. Otmara a Kloučka),
ve Volkově (u p. VI. Mráčka), v Kvasilově (u p. VI. Náhlovského.)

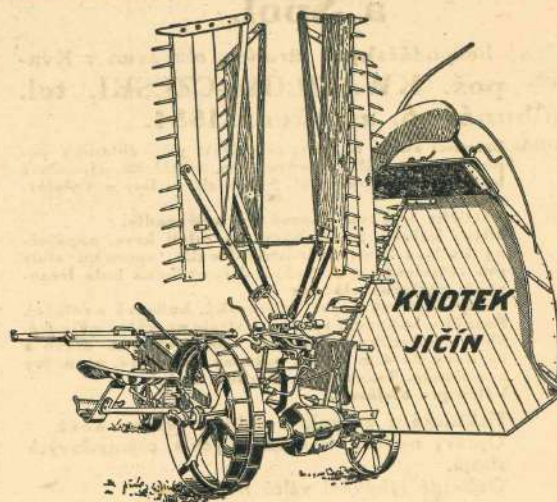
JEDINEČNÁ PŘÍLEŽITOST naskytá se prozíravým hospodářům!!!

Došla právě z továrny z JIČINA
z Československa zásilka

nejnovějších

KNOTKOVÝCH ŽACÍCH STROJŮ

s olejovou lázní, ocelovým válem, kuličkovými ložisky,
S TOVÁRNÍ ZÁRUKOU do skladů staré solidní firmy.

RUDOLF JOZEF a spol,
v Zdobunově, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

MOTORY LORENZ a jiné zahraniční stroje za levné likvidační ceny.
CHMELOVÉ motyky (kracle) zvláště levné.

Navštivte nás, vyhovíme a jako vždy Vás plně uspokojíme! Neodkládejte s nákupem, neboť přívoz strojů
jest dovolen jen dle kontingentů.

Originální součásti k žacím strojům.

Krajanské listy, týdeník československého lidu v Polsku. Vydavatel a šéfredaktor Josef Foitík, Luck. Tiskem vlastním.
Předplatné v Polsku: ročně zl. 10.—, na půl roku zl. 5.—. Do Ameriky zl. 15.—, ročně. Ceny oznámení: celá strana zl. 120.—,
půl strany zl. 60.—, čtvrt strany zl. 30.—. Drobná oznámení 10. gr. za slovo.

Odpovědný redaktor: Josef Rejzek.

Drukárna Józefa Foitíka, Luck